

Kulturuge nyt 16. september 2025

Læsø Skole & SFO

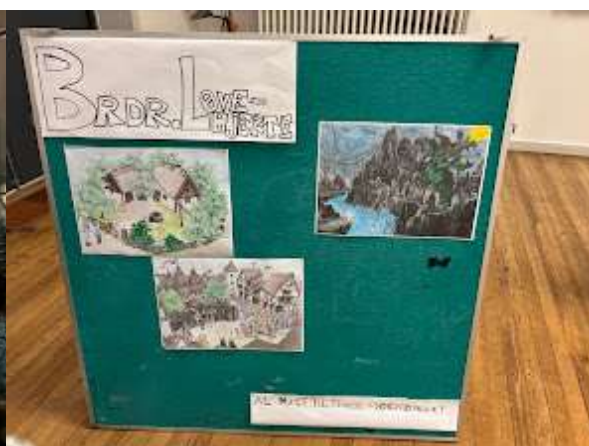
Kære forældre

Endnu engang samledes hele skolen i samlingssalen klokken 08:10, hvor vores husoplæser Esben tog os med dybt ind i Astrid Lindgrens univers.

I dag trådte vi ind i *Brødrene Løvehjerte*. Vi fulgte Tvebak, der i nattens mørke blev fanget af Tengils sorte soldater og ført gennem bjergene ned mod Rosendalen – den dal, der engang blomstrede, men som nu er omgivet af mure og vogtet af soldater. På sin færd fandt han en uventet redning i en gammel mand, som han bad om at lade som om, han var hans farfar. Og midt i frygten åbnede verden sig for ham: en port til Rosendalen, en hvid due, og til sidst et skjult rum bag en tung skænk, hvor Jonatan ventede.

Salen var stille, mens Esben læste – kun afbrudt af suk, gisp og lettede smil, da brødrene endelig fandt hinanden igen.

Og da fortællingen sluttede, blev dramatikken ført helt ind i salen, da vi pludselig fik uventet besøg af de sorte soldater, som tog Karl Løvehjerte med sig...

Kulturuge

Efter morgenlæsningen gik alle ud på deres respektive hold. Hvor jeg i går fulgte Ronja Røverdatter ud i Skovhytten, gik jeg i dag efter Pippierne ned i billedkunst.

Nede i billedkunst var det som om, Villa Villekulla for en stund var rykket ind på Læsø Skole. På bordene voksede små Pippihoveder frem af papmaché – runde og levende, som om de bare ventede på at få fregner og røde fletninger.

Papmachéen var blød og børnevenlig, ja næsten så den kunne spises, hvis det skulle være, og latteren flød frit mellem limklatter og malersprøjt.

På andre borde blev der flettet lange, strittende Pippi-fletninger i røde nuancer, mens lasercutteren klippede små Pippier ud i træ, så hun kunne blive mange på én gang. På væggene tog kæmpe Pippi-tegninger form – med strømper i forskellige farver, stærke arme og et blik fuld af eventyr.

Og som i en hemmelig historie, der kun kunne opstå i et rigtigt Pippi-univers, gik der rygter om børn, der havde opfundet særlige gulvskuresvampe til fødderne – så man kunne suse hen over gulvet på sæbeskøjter, mens man vaskede.

Til frokost stod menuen på hare med sovs og kartofler – måske en smule forloren hare, men bestemt ikke mindre velsmagende af den grund. Rundt om bordene blev der spist godt til, og både Pippierne, Emilerne, Brødrene Løvehjerner og Ronja Røverdatter fik smagt på haren, sovsen, kartoflerne og de grønne urter fra skoven.

Som altid her på skolen blev måltidet mere end blot mad – det blev endnu et fælles øjeblik, hvor fortællingerne fra bøgerne og dagens værksteder blandede sig med latter, samtaler og duften af varm sovs.

Det var en dag, hvor Pippi åndede i rummet – skæv, stærk, fantasifuld og helt sin egen.

Bedste hilsner

Karsten

